

CHỈ MỘT MẪU TỰ

Có nước nào trên thế giới chỉ dùng một mẫu tự mà viết thành văn cả một chuyện dài như tiếng Việt không?

csVN chớ có ngu dại, nghe theo Tàu mà thay đổi chữ mới, thì tội nặng muôn đời, còn nặng hơn tội bán Đất, bán Đảo.

Đất Đảo mất rồi còn có ngày lấy lại được!

Tiếng Việt mất thì người Việt... tuyệt chủng,

“Tiếng ta còn, Nước ta còn”. –Nguyễn Du

Tiếng Việt chỉ cần một mẫu tự để bắt đầu là có thể viết thành một chuyện:

Trần Thị Thu Thủy tên thật Trần Thị Thơ, trú tại thôn Tám, Trảng Tranh, tỉnh Thừa Thiên. Thuở thiếu thời, trí tuệ thì thường thôi, tuy thế, tính Thủy thật thà, thủ thi thù thì, thốn thà thỏm thển, thật thương!

Tới tuổi trăng tròn, Thủy tròn trặn, tươi tắn, trắng trẻo, tay trĩnh, tóc thơm thơm, thật tuyệt!

Thủy tuyệt trần, tôi tả thì thô thiển. Thôi thì tạm tạm thế.

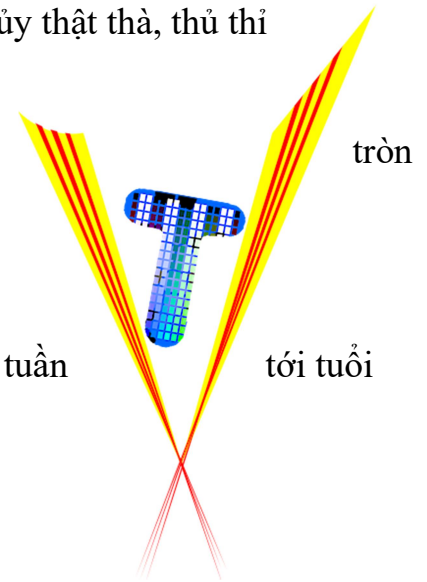
Trai tráng trong thôn Tám, từ trai tơ tới tuổi tứ tuần, từ tuổi tứ tuần thất thập, thoát trông thấy Thủy, tất thấy tám tắc trăm tròn:

*“Trời! Trắng tựa tuyết!
Thon thả thê!
Tóc thật thướt tha!
Tì to thế! Tròn thế!
Tác tuyệt! Tuyệt tác”*.

Trai tơ thôn thức, tứ tuần tơ tưởng, thất thập thần thờ. Thấy Thủy thấp thoáng, tất thấy táo tác, thập thà thập thò, thật tội.

Tứ tuần thách trai tơ: tán thắng Thủy thì thua tám trâu.

Thất thập thách tứ tuần: tán thắng Thủy thì thua trăm thúng tiền.



Thách thì thách thể thôi, thua Thủy tất tẩn tạt. Thủy tựa thần tiên, trai tráng trong thôn thì thô thiển, tiền tài trắng trơn, thân thể thấp tè, thể thì tẩn tởi trăm tuổi!

Tiếng tăm Thủy truyền trong toàn tỉnh. Thư từ tới tấp tới tay Thủy. Thư thì thủ thủ tâm tình. Thư thì tranh thủ trình thêm thân thể, tiền tài. Thư thì than thở tức tưởi. Thư thì thêm thơ, thêm tranh, trang trí thật trang trọng...

Trong tám tháng trên trăm thư, thật thể!

Trai tráng trong tỉnh tìm tới tán tỉnh Thủy tới trăm thằng. Tám thằng thân tôi:

Thằng Thịnh, thằng Tân, thằng Thuận, thằng Tạo, thằng Toàn, thằng Trung, thằng Tiến, thằng Tuấn, tán tỉnh tài thể, tí ta tí tởn tới tán Thủy, tốn tiền trăm, tiền triệu, tiêu tiền tới trắng tay, thua tiếp tục thua.

Tám thằng thất thểu tìm tới tôi than thở:

“Thôi! Tiền thể, tài thể, tập tễnh tới tán Thủy thêm thiệt thòi.”

Tôi thích Thủy, tuy thể tôi tỉnh táo tự thấy:

Trí tuệ tôi tầm thường, tiền tài thiếu thốn, thân thể tiếng thì to, thực tình thanh thể tổ tiên thôi, thân thể tôi thấp tẹt.

Tôi trù tính: thư từ tán tỉnh, trật! Tiền tài: trật! Thân thể: Trật.

Tổ tiên ta từng truyền tụng: tham thì thâm. Thư từ, thân thể, tiền tài... trật trật trật! Thua thua thua!

Thủy thích tình tế, trung thực, thật thà, thể thôi.

Tôi tính toán thật tình tiết: từ thị trấn Tân Tiến tận tụy tới thôn Tám tìm Thủy tâm tình, từ từ, từ từ, tránh trắng trơn, tránh thô thiển, thỉnh thoảng thêm tí tranh, thêm tí thơ tặng Thủy, trời thương trời trợ thủ thì tất thành.

Trời thương tôi thật.

Tới thôn Tám, thấy Thủy tro tro, thui thủi trên thềm, tôi thích thú thấy tôi tính toán trúng. Tôi trấn tĩnh, từ từ tiến tới tận thềm, thì thăm:

“Thủy! Tôi tên Trí, Trần Trọng Trí, thầy thuốc Tây...”

“Trần Trọng Trí!”,

Thủy trầm trồ, “Thầy thuốc trị tim, trị thận, trị toàn thân thể, tiếng tăm truyền tám tỉnh!

Trời, trẻ thể! Trẻ thể!” Thủy tâm ta tấm tắc.

Tôi trùng tên thầy Trí, thầy thuốc thiên tài trên tỉnh. Thủy tưởng thế, thật trùng tử, trời thương tôi!

Thấy tình thế thật thuận tiện, tôi tiếp tục thủ thi:

“Thủy, tôi trốn thầy, trốn thủ trưởng, trốn tránh tất cả, từ thị trấn Tân Tiến tới tìm Thủy!”

Thủy trao tôi tách trà, thẹn thùng:

“Thủy thật tầm thường, tìm Thủy thật trớ trêu...”

Tôi tíu tít:

“Thủy! Thủy! Thủy tránh tự ti. Thủy thật tuyệt trần, tiếng thơm truyền từ tỉnh Thanh tới tỉnh Thừa Thiên, thật thể!”

– “Thầy Trí tưởng thế thôi...”, tiếng Thủy trong trẻo, thánh thót.

Tôi thùng thảng tán tỉnh, thăm thẳm thì thì, tu từ thật tốt, thỉnh thoảng thêm tí thán từ.

Thấy Thủy thích, tôi tấn tới, thả từng tiếng thật tha thiết:

“Tháng tư, tôi trông thấy Thủy tha thuột trong thị trấn.”

Tôi thảng thốt:

“Trời, tiên từ trên trời tới thị trấn! Từ tháng tư tới tháng tám, tôi tôi tôi thao thức, trần trọc. Tâm thần tôi trực trặc, thân thể tiêu tụy. Tưởng tượng thấy Thủy trẻ trung, tươi tắn, tôi thồn thức:

Thiếu thủ trưởng thì thành thoi, thiếu trời thì tồn thọ, thiếu Thủy thì tắc thở!

Thủy! Trái tim tôi tràn trề tình thương Thủy.

Tôi tìm tới Thủy trao trọn trái tim thật thà, trái tim trong trắng, trái tim thân thương, trái tim trẻ trung, trái tim trung thực... Tôi thề, tôi trao trọn!”

Thấy tôi thề thốt thật tha thiết, thật tận tình, Thủy thấy thương thương, then thò túm tóc thỏm thên:

“Thôi thôi, Trí thôi thề thốt...”

Thủy tin tôi, thật tuyệt! Thế thì tôi trúng tử, thật tuyệt!

Tôi từ thủ thi tâm tình tiến tới thề thốt trăm trọng, toàn từ to tát:

“Thủy tin tôi, thương tôi thì tôi thôi thề thốt. Thủy thiếu tin tưởng thì tôi tiếp tục thề. Tôi thương Thủy, tha thiết trao trọn tình tôi tới Thủy. Thủy tuyệt tình tôi thì tôi tự tử. Tôi theo Thủy tới trăm tuổi, tôi tuyệt tình Thủy thì tôi tắc tử!”

“Trí!”, Thủy thỏn thức, “Thủy tin Trí, thương Trí...”

Tôi trúng to, trúng to!

Trăng tròn tháng tám thấp thoáng trong tre, trời thu tươi tốt, tiếng thu thánh thót. Tôi tấn tới tìm tay Thủy. Tay Thủy trong tay tôi. “Thủy... Trí thương Thủy, thương tới tận tim...”, tôi thì thâm, từ từ thom tay Thủy.

Thủy tha thiết từng tiếng, từng tiếng thật thương:

“Tính Thủy thật thà, thương thì thương thật. Trí tâm tình thề, Thủy tin. Tất thấy tình thương, Thủy trao trọn. Thủy tin: tình ta thắm thiết!”

Trời tối, Thủy tin tưởng trao thân. Tôi thom tay Thủy, thom tóc Thủy, thom tới tận tai, thom thom thom thom.

Thủy thất thần túm tay tôi, thét:

“Thôi, Trí! Trí thương Thủy thì thương từ từ. Tình ta tránh trần tục.

Trí... thụt tay!”

Trí tôi, tên trác táng, tha Thủy thì thua thiệt, tổn tiền tài từ thị trấn Tân Tiến tới tận thôn Tám. Thành thử tôi tiếp tục trở tài tán tỉnh. Tôi thủ thi tâm tình:

“Thủy thương Trí thì thương thật tình. Thủy trao trọn tình thì Trí trân trọng.

Thủy thủ thề, trốn tránh, thiết tưởng thiếu tin tưởng Trí.

Thủy thật thà tin tôi, thả tấm thân trinh trắng tùy tôi thao túng. Thân thể Thủy trắng trẻo, thơm tho.”

Tôi tả thể thôi, tả thêm thì thô tục, tùy toàn thể tưởng tượng....

(Sưu tầm trong internet)

Có Nước nào, có cách viết như thế này không?

Cho nên nhà Ngôn ngữ học người Anh George Mollo đã đưa ra 9 lý do, so sánh thú vị của tiếng Việt với tiếng Anh – tiếng mẹ đẻ của Ông, và một vài ngôn ngữ khác như: Tây Ban Nha, Pháp... để chỉ rõ những ưu điểm của tiếng Việt.

1. Tiếng Việt không có giống đực và cái:

Nếu từng học tiếng Pháp, Tây Ban Nha, Đức, hay gần như bất kỳ ngôn ngữ châu Âu nào ngoại trừ tiếng Anh, bạn sẽ thở phào nhẹ nhõm vì tiếng Việt không có khái niệm giống đực, hay cái, cho các từ vựng. Bạn chỉ cần ghi nhớ mỗi từ mà không cần thiết phải học thuộc lòng thêm điều gì.

2. Tiếng Việt bỏ qua mạo từ “a”, “the”:

Nếu một người nước ngoài học tiếng Anh và hỏi bạn khi nào dùng “a” và “the”, bạn có giải thích cặn kẽ được không? Đây là một vấn đề phức tạp, thậm chí bài viết nói về mạo từ trên trang Wikipedia còn dài hơn 2,500 chữ.

Tuy nhiên, dùng “a”, “the” trước một chủ thể có thực sự quan trọng? Một cách đơn giản hơn, bạn có thể loại bỏ chúng đi vì sự việc vốn hiển nhiên, người nghe cũng có thể hiểu ý bạn mà không cần thêm mạo từ. Đó chính xác là điều người Việt vẫn làm. “Người” là từ có nghĩa “a person” (người nào đó) lẫn “the person” (chính người đó) mà người nghe vẫn không lo lắng nhầm lẫn.

3. Tiếng Việt không có số nhiều:

Trong tiếng Anh, khi muốn chỉ thứ gì đó ở số nhiều, chúng ta thường thêm “s” vào cuối từ đó. Như vậy, “dog” thành “dogs”, “table” thành “tables”, và “house” thành “houses”. Tuy nhiên, nhiều ngoại lệ tồn tại như “person” thành “people”, “mouse” thành “mice”, “man” thành “men” và một số từ như “sheep” hay “fish” lại chẳng thay đổi gì.

Trong tiếng Việt, mọi từ ngữ đều như “sheep” – con cừu. Từ “người” tôi nêu trên, còn có thể sử dụng giống như “people” hay “person”, “chó” là “dog” hoặc “dogs”, “bàn” là “table” hoặc “tables”... Nếu thắc mắc rằng điều này có gây nên sự nhầm lẫn, bạn hãy tự

hỏi bản thân mình, đã bao giờ nghe ai đó kể về “con cừu đó”, “con chó đó” và bối rối vì không viết họ đang nhắc đến bao nhiêu con vật trong câu chuyện đó hay không?

Nếu cần tin tức chi tiết, bạn chỉ cần dễ dàng thêm một từ trước danh từ đó, giống như “một người” (one person), “những người” (some people) hay “các người” (all the people).

4. Tiếng Việt không có các dạng khác nhau của động từ:

Thật đáng thương cho những người học tiếng Tây Ban Nha, khi nói những từ đơn giản như “hablar” (nói), họ vẫn phải học 5 hoặc 6 dạng khác nhau (tùy thuộc địa phương) để thể hiện chính xác thể của động từ này. “I hablo”, “you hablas”, “he habla”, “we hablamos”, và danh sách này vẫn chưa hết. Một động từ trong tiếng Tây Ban Nha có thể bao gồm 50 dạng (form) khác nhau mà người học phải ghi nhớ.

Tiếng Anh không giống tiếng Tây Ban Nha, nhưng một từ cũng bao gồm nhiều dạng khác nhau tùy thuộc ngữ cảnh. Chẳng hạn, động từ “speak” có thể biến cách (inflect) thành “speaks”, “speaking”, “spoken”, hay “spoke”.

Tiếng Việt là một ngôn ngữ hoàn toàn không biến cách – không từ ngữ nào đổi dạng trong bất kỳ ngữ cảnh nào. Ví dụ:

“speak” trong tiếng Việt là “nói” và bạn luôn dùng “nói” trong mọi trường hợp – “I nói”, “you nói”, “he nói”, “she nói”, “we nói”, “you nói”, và “they nói”. Điều này có thể tiết kiệm hàng chục, thậm chí hàng trăm giờ học thuộc so với một thứ tiếng châu Âu đấy.

5. “Thì” của tiếng Việt có thể học xong trong 2 phút:

Bạn chỉ cần thêm 5 từ được liệt kê sau đây vào phía trước động từ ban đầu để diễn tả thì mong muốn:

“**đã**” – trong quá khứ,
“**mới**” – vừa xong, gần với hiện tại hơn với “đã”,
“**đang**” – ngay bây giờ, tương lai gần,
“**sắp**” – tương lai gần,
“**sẽ**” – trong tương lai.

Thì tiếng Việt thực sự quá dễ. Ngoài 5 từ trên, bạn có một số từ khác, nhưng chỉ cần 5 từ này, bạn có thể diễn đạt đúng tới 99% trường hợp. Tôi sẽ cho bạn một vài ví dụ:

- Tôi ăn cơm = I eat rice.
- Tôi đã ăn cơm = I ate rice.
- Tôi mới ăn cơm = I have just eaten rice.

- Tôi đang ăn cơm = I am eating rice (right now).
- Tôi sắp ăn cơm = I am going to eat rice, I am about to eat rice.
- Tôi sẽ ăn cơm = I will eat rice.

Hơn nữa, bạn còn có thể bỏ qua những từ này nếu ngữ cảnh câu đã đủ rõ ràng. Chẳng hạn, “Tôi ăn cơm hôm qua” giống như “I eat rice yesterday” – từ “hôm qua” đã thể hiện điều trong quá khứ rồi, từ “đã” không cần thiết nữa nên câu này hoàn toàn đúng văn phạm trong tiếng Việt; còn “I eat rice yesterday” lại sai văn phạm hoàn toàn với tiếng Anh.

6. Bạn không phải học bảng chữ cái mới:

Bạn nên cảm ơn người Pháp vì điều này. Cách đây khoảng 100 năm, một bộ phận người Việt vẫn dùng một hệ thống chữ tượng hình phức tạp được gọi là “chữ Nôm”, có ký tự giống tiếng Tàu bây giờ. Ngày nay, điều đó đã được thay đổi 100% bởi bảng chữ cái Latinh, được gọi là chữ Quốc ngữ. Vì thế, không như với tiếng Quan Thoại, Quảng Đông, Nhật Bản, Thái Lan, Campuchia, Hàn Quốc, hay hàng chục ngôn ngữ châu Á khác, bạn không cần học bảng chữ cái. Tất cả những thứ bạn cần là thêm các dấu (diacritic) để làm rõ tông giọng, và bạn có thể đọc tiếng Việt ngay.

Cách phát âm từ tiếng Việt hoàn toàn thống nhất theo một quy luật.

Câu hỏi nhanh: “Bạn đọc từ ‘read’, ‘object’, ‘close’, và ‘present’ như thế nào?”. Bạn sẽ phải quan tâm rằng chúng nằm trong ngữ cảnh như thế nào: “Was it close” hay “Did you close?”, “Did you present the present”, “Read what I’ve read” hay “Object to the object?” (các từ này đều có cách đọc khác nhau, tùy thuộc vào từ loại, nghĩa).

So với những ngôn ngữ mà tôi biết, cách phát âm từ tiếng Anh thực sự không thống nhất bởi cùng một từ có thể được đọc khác nhau trong mỗi ngữ cảnh. Thậm chí, mỗi chữ cái cũng được đọc rất nhiều âm khác nhau, chẳng hạn “a” trong “catch”, “male”, “farmer”, “bread”, “read”, và “meta”. Những người học tiếng Anh trên thế giới đều gặp rất nhiều khó khăn trong việc ghi nhớ các từ tiếng Anh được viết, và đọc với quy luật như thế nào.

Mặt khác, tiếng Việt lại chẳng có đặc điểm vô lý ấy. Tất cả chữ cái luôn được đọc như vậy dù từ hay ngữ cảnh có thay đổi (tuy nhiên, điều này chính xác hơn ở tiếng Việt Hà Nội so với Sài Gòn – nơi có một ít âm có cách đọc không thống nhất). Một khi bạn học thuộc 29 chữ cái tiếng Việt vốn gần giống với 26 chữ cái tiếng Anh và hiểu sự khác nhau của các giọng do dấu tạo ra, bạn có thể đọc chính xác bất kỳ từ nào.

7. Văn phạm [ngữ pháp] tiếng Việt gần như không tồn tại:

Như tôi đã đề cập, tiếng Việt cho phép bạn bỏ từ “chia thì” trong câu, như câu “I eat rice yesterday” nếu ngữ cảnh giúp người nghe hiểu chính xác “thì”. Đây là một ví dụ điển

hình cho một quan điểm lớn hơn: văn phạm tiếng Việt rất đơn giản. Bạn gần như luôn luôn chỉ sử dụng số lượng từ tối thiểu để diễn đạt quan điểm của mình và văn phạm vẫn chính xác dù với tiếng Anh, việc ghép từ này thường chỉ tạo nên một câu lỗi.

Đây cũng là lý do khiến bạn có thể nghe nhiều người Việt Nam nói những câu tiếng Anh như “no have”, “where you go”. Họ đang dịch trực tiếp những gì thường nói trong tiếng Việt sang tiếng Anh mà quên rằng có hàng loạt những quy tắc phức tạp mà người dùng tiếng Anh phải tuân theo. Đây là một bất lợi lớn với người Việt nếu muốn học tiếng Anh nhưng ngược lại, một lợi thế lớn với người nói tiếng Anh muốn học tiếng Việt.

8. Từ vựng tiếng Việt cực kỳ logic:

Phần lớn người nước ngoài ở Việt Nam, dù không nói ngôn ngữ này cũng biết sự thật thú vị rằng “xe ôm” – tên phương tiện di chuyển như taxi bằng xe máy, được đơn thuần ghép từ “hug vehicle”. Nhưng mọi việc không dừng ở đó, một tỷ lệ lớn từ vựng ở Việt Nam được tạo thành theo công thức ghép hai từ “logic” với nhau, trong khi với tiếng Anh, bạn phải học một từ vựng mới hoàn toàn khác. Ví dụ, nếu tôi cho bạn biết “máy” nghĩa là “machine”, “bay” nghĩa là “flying”, bạn có đoán được “máy bay” nghĩa là gì không?

“Xe ôm” là một từ ghép logic – “hug vehicle”.

Có rất nhiều ví dụ khác tôi có thể liệt kê ra cho bạn:

- a bench: ghế dài, a long chair;
- a refrigerator: tủ lạnh, a cold cupboard;
- a bra: áo ngực, a breast shirt;
- a bicycle: xe đạp, a pedal vehicle;
- a tractor: máy kéo, a pulling machine;
- a zebra: ngựa vằn, a striped horse;
- to ski: trượt tuyết, to slide snow;

Cách ghép từ như vậy có thể giúp bạn nhanh chóng học từ mới. Một khi có được vốn từ cơ bản, bạn có thể tự động biết thêm hàng trăm từ khác mà không cần học thêm.

9. Tiếng Việt dễ hơn so với bạn nghĩ:

Liệu tôi đã chứng minh cho bạn thấy tiếng Việt dễ hơn so với những gì bạn từng nghĩ?

Hy vọng tôi đã gạt bỏ một vài lời đồn đại, hiểu nhầm về tiếng Việt mà bạn đã nghe trước đó và hiểu hơn về ngôn ngữ này.

Tiếng Việt linh động, tài tình như vậy, giới TRẺ Việt Nam trân trọng giữ gìn, đừng để mất.

Đây là cả một gia tài văn hóa khó có Quốc Gia nào được như vậy. Người Việt hải ngoại luôn nhớ dạy con cái mình nói tiếng “Mẹ Đẻ” để không quên nguồn gốc. Nhớ dạy lúc chúng còn nhỏ, có nhiều thời gian gần gũi ông bà, cha mẹ, và dễ nhớ. Người Việt trong Nước phải cực kỳ phản đối cộng sản muốn thay đổi cách viết theo Tàu.

Đó là Ý đồ thâm độc của cộng sản muốn làm TUYỆT CHỦNG Dân Việt, để dễ sáp nhập vào nước Tàu.

Luôn luôn cảnh tỉnh, nếu muốn Nước Việt tồn tại, không phụ lòng Tiên Nhân đã dựng Nước và mở mang bờ cõi từ Ải Nam Quan cho đến Mũi Cà Mau trong 4 ngàn năm qua.

Lưu Vĩnh Lữ



nguồn: internet eMail by tqh chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, June 1, 2025
tkd Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*